23/11/2020

Η ευγνωμοσύνη είναι μεγάλη αρετή

/ Γνώμες

- Της Ζήνας Λυσάνδρου-Παναγίδη
  Δημάρχου Λευκονοίκου

Από νεαρής ηλικίας μού άρεσε η ρήση του αρχαίου Έλληνα κωμικού ποιητή Μενάνδρου, του 4ον αιώνα π.Χ.: «Χάριν λαβών μέμνησο και δους επιλαθού».
Αν δεχτείς μια χάρη, να τη θυμάσαι, και αν δώσεις, ξέχασέ την.

Απόψε που γράφω αυτό το κείμενο θυμάμαι μια μεγάλη προσφορά-χάρη που μου έκανε μια οικογένεια στην Αθήνα, στα πρώτα χρόνια της προσφυγιάς μας. Πριν από ένα χρόνο, στις 24 Νοεμβρίου 2019, έφυγε για την άλλη ζωή σε ηλικία 79 χρονών μια κυρία που για μένα ήταν μια μεγάλη αδελφή, ένας άγγελος αληθινός, ένας άνθρωπος της προσφοράς και της αγάπης. Η Ρένα Παπαδοπούλου-Χατζοπούλου, καθηγήτρια Γαλλικών και γυμνασιάρχης.

Σήμερα της κάναμε το μνημόσυνό της. Προσευχηθήκαμε για την ψυχή της. Ξέρω ότι ησύχασε από πολλά βάσανα που την ταλαιπώρησαν. Μια γυναίκα που όλα στη ζωή της της ήρθαν πολύ βολικά, υπέφερε πολύ τα τελευταία χρόνια με την υγεία

της. Αυτό το έλεγε ως εμπειρία ζωής, ότι δηλαδή όλοι στη ζωή πρέπει να δοκιμαστούμε, άλλος πιο πριν και άλλος πιο ύστερα.
Ας πάμε πίσω στο 1974. **Πρόσφυγες οι δικοί μου στη Λευκωσία και εγώ φοιτήτρια στην Αθήνα**. **Ο πατέρας μου περήφανος, όπως και πολλοί άλλοι πρόσφυγες, δεν πήγαινε να πάρει πράγματα από τη Μέριμνα. Ντρεπόταν. Το θεωρούσε τόσο εξευτελιστικό, άνθρωποι νοικοκυραίοι να καταντούν σε αυτή τη θέση του επαίτη, όπως έλεγε**.

Μια καλή μας φίλη, βρήκε ένα ωραίο σακάκι και του το έφερε. Δεν του έκανε, αλλά στην τσέπη του σακακιού βρήκε μια κάρτα, η οποία έγραφε:

Γεώργιος Χατζόπουλος
Τμηματάρχης ΟΤΕ
Πεστών 8
Κυψέλη
Αθήνα